

[Oluf Pedersen.]

forekommer det mig, at det vilde have været ligetil, om man under de givne Forhold var gaaet til en Ophævelse af den ekstra Lønforhøjelse til offentlige Tjenestemænd, Tillægget ud over det, der fulgte af selve Pristalsreguleringen efter Tjenestemandsløven. Dette ekstra Tillæg burde ikke have været gennemført; det var en Fejltagelse, som har kostet Staten ca. 7 Mill. Kr. Det forekommer mig, at det i Dag er indlysende, at det var en Fejltagelse, og at man burde gaa til en Ophævelse af denne ekstraordinære Lønforhøjelse i Stedet for Udskrivning af en ny Skat efter Principper, som er ganske uklare, og hvis Virkninger forekommer mig at være helt urimelige.

Aksel Larsen: Det foreliggende Lovforslag er et Led i et helt Komplex af Lovforslag, som Statsministeren i Almindelighed motiverede, og som de respektive Fagministre fremsatte i Gaar. Dette Komplex af Lovforslag er fremgaaet af Forarbejder i et Regeringsudvalg, efter langvarige indgaaende Forhandlinger i den samlede Regering, og alle disse Lovforslag er altsaa Led i en samlet Kriseplan og kan derfor ikke ses eller behandles enkeltvis.

Ikke des mindre har Tingets høje og velvise Ledelse truffet den Beslutning, hvorefter vi naturligvis maa rette os, at Generaldebatten om denne Kriseplan først maa føres, naar selve Kriseplanens enkelte Led er behandlet, at vi først skal finde de enkelte Led ud og tale specielt om dem, og at vi derpaa til Slut maa tale om Helheden. Som sagt, denne Beslutning er truffet af Tingets Ledelse; vi har intet andet at gøre end at rette os efter den. Jeg ved, at der er et Ord og et Begreb, der hedder Negerlogik. Det skal være en Logik, som de Sorte i Afrika lever og opvokser med under helt andre kulturelle og mentale Betingelser end dem, vi har i Europa. De har udviklet og tilegnet sig en Logik, som ikke alene er fuldkommen ufattelig for os, men forekommer os at være fuldkommen ulogisk. Nu være det langt fra mig at tro, at den høje Regering og Tingets høje Ledelse har tilegnet sig en saadan Logik. Jeg er fuldkommen klar over, at der findes en almindelig og letfattelig Forklaring paa, at Forhandlingen skal foregaa paa den Maade, den skal foregaa

paa; om alle de enkelte Led af denne Kriseplan er der nemlig langt fra Enighed, hvad Detaillerne angaar, mellem de fire høje kontraherende Partier.

Dette har vi ogsaa faaet illustreret gennem de fire første Ordførertaler i Dag, hvoraf vi fik en tydelig Forstaaelse af, at der skulde slaas om meget i Udvalgene, og at Lovforslagene, hvor utroligt det end lyder, kan gøres meget værre, end de er nu, inden de kommer til anden og tredje Behandling. Der er kun et eneste af disse Kriselovforslag, hvorom der er absolut Enighed, og hvori der ikke skal rettes et eneste Komma. Det er det, der skal behandles sidst. Det er derfor, det skal sidst til Behandling, saaledes at man kan faa de andre i Udvalg og der faa paabegyndt den yderligere Forværing, der skal gøres i Udvalgene.

Det gælder ogsaa det Lovforslag, der behandles nu: Forslag til Lov om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde. Jeg giver ikke meget for den Søforklaring, hvormed det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen forsøgte at anbefale dette Lovforslag. Jeg giver ikke meget for disse Talemaader om, at en Fordeling af Arbejde, naar Arbejdsmangel truer og Afskedigelser staar for Døren, det er noget, Arbejderne har kendt, og at det har været praktiseret til mangfoldige Tider og i mangfoldige Fabrikker. Det er ganske vist ubestrideligt, at saadan er det. Der er i Arbejderklassen en Trang til gensidig Hjælp og Solidaritet, som man ikke finder saa udviklet i andre Klasser og Grupper af Befolkningen. Og det er samtidig let forstaaeligt, at hvis 100 Arbejdere paa en Fabrik stilles over for Udsigten til, at f. Eks. 20 af dem skal afskediges, de saa foretrækker at dele det forhaandenværende Arbejde mellem sig, for at ingen af dem skal løbe Risikoen for at miste sit Arbejde.

Dette kan imidlertid paa ingen som helst Maade retfærdiggøre, at man nu statsorganiseret vil gennemføre den saakaldte Arbejdsfordeling i Landsmaalestok. Man taler om Nødvendigheden af at skaffe Beskæftigelse til de arbejdsløse. Ja, vi er klar over, at det er en Nødvendighed, og vi har Aar efter Aar forlangt, at der blev gjort noget for at komme Arbejdsløsheden til Livs herhjemme. Vi har den Opfattelse, at der paa en Række Omraader kunde skaffes mere Beskæftigelse frem, og vi har